

CORONAPANDEMIN

Liten skillnad i rörelsemönster mellan boende i olika områden

Genom att studera förändringar i rörlighet har forskare knutna till det nystartade Urban Lab, studerat hur boende i områden med olika socioekonomisk sammansättning har förändrat sitt rörelsemönster under Coronapandemin. Resultatet visar att det inte är någon större skillnad mellan de olika bostadsområdena.

Sverige har antagit en mycket mindre restriktiv politik vad gäller social distansering än de flesta andra länder under COVID-19-pandemin. Forskare från IBF och nationalekonomiska institutionens nya forskargrupp, Urban Lab, ville undersöka effekterna på den individuella rörligheten under den svenska politiken.

En viktig fråga var också att undersöka om rörligheten varierar mellan boende i olika bostadsområ-

den, vilket har hävdats från flera håll. Forskningen, som använder mobiltelefondata när två huvudslutsatser: För det första ser man att befolkningen kraftigt har förändrat sitt rörelsemönster. Genom att jämföra mobiliteten hos svenska telefonanvändare i slutet av mars 2020 jämfört med januari 2020, ser man att andelen telefonanvändare som stannar hemma har ökat betydligt, rörligheten i industri- och affärsområden har minskat och resorna har minskat.

För det andra finner de att förändringarna i rörelsemönstret är väldigt likartade mellan olika bostadsområden.

– Ett viktigt bidrag från den här forskningen är att visa att beteendeförändringar inte skiljer sig nämnvärt åt mellan områden baserade på socioekonomiska och andra demografiska egenskaper hos invånarna, säger Matz Dahlberg, professor i nationalekonomi och föreståndare för Urban Lab. ●

OM URBAN LAB

Urban Lab är ett empiriskt inriktat forskningsinitiativ som drivs i samarbete mellan IBF och nationalekonomiska institutionen vid Uppsala universitet. Syftet är att med unika geokodade svenska mikrodata, som hämtas från bland annat IBF:s forskningsdatabas Geosweden, bedriva kvantitativa studier av frågor relaterade till städer och urbaniseringsprocesser utifrån olika discipliner. Urban Lab finansieras bland annat av Uppsala kommun och Uppsala universitet.

SÖDRA STADEN. Bilden är från Uppsala kommuns digitala modell över det nya planerade området längs järnvägen mot Stockholm.

Kommunsatsning som ger resultat

Nu har det gått några månader sedan IBF och Uppsala kommun sjösatte sin satsning för att koppla samman forskning och praktik genom att samfinansiera två postdokortjänster med inriktning mot samhällsplanering. Hur har det gått och hur går det för de tre postdoktorerna som delar sin tid mellan IBF och Uppsala kommun?

Åsa Dahlin, som är chef för översiktsplaneringen vid stadsbyggnadsförvaltningen på Uppsala kommun, menar att det nya samarbetet bidrar till att minska glappet mellan forskning och kommunal praktik. Intressant är också att forskarna arbetar med både kvalitativa och kvantitativa metoder:

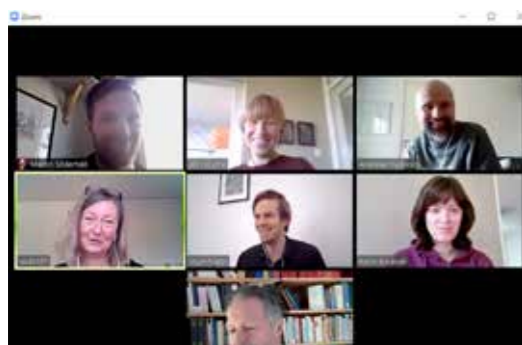
– **Postdoktorerna** har vardagsnära relationer med kommunens strategiska samhällsplanerare – vilket bäddar för en gemensam kunskapsresa. Dialogen med forskarna har redan bidragit till att

fördjupa vår förståelse för analyser om socialt hållbar bostadsförsörjning, segregationsprocesser och stigmatisering av stadsområden, säger Åsa Dahlin.

Syftet med samarbetet är att bedriva forskning inom hållbar stadsutveckling, samt att utveckla nya former för samverkan mellan universitetet och kommunen. Den ena tjänsten fokuserar på forskning om fysisk planering med kvalitativa metoder. Tjänsten innehas av kulturgeograf Karin Backvall, som tidigare disputerat vid IBF. Den andra tjäns-

ten ska utgå från kvantitativa och registerbaserade forskningsmetoder. Den tjänsten delas av Martin Söderhäll med bakgrund i ekonomisk historia och Andreas Alm Fjellborg, även han kulturgeograf.

Båda tjänsterna har fokus på utvecklingen i Uppsala kommun. Forskarna är anställda vid IBF men delar sin tid mellan IBF och kommunens planeringsavdelning för att forskarna ska kunna sammanföra kommunens, universitetets och forskningsvärldens arbetsätt, kompetenser och perspektiv. ●

ZOOM-MÖTE. Det har blivit en något ovanlig start på nya jobbet för IBF:s kommun-postdoktorer. Uppifrån från vänster: Martin Söderhäll (postdoktor), Elin Blume (Uppsala kommun), Andreas Alm Fjellborg (postdoktor), Åsa Dahlin (Uppsala kommun), Örjan Trapp (Uppsala kommun), Karin Backvall (postdoktor) och Nils Hertting (IBF).

MARTIN SÖDERHÄLL

Hur ser ditt arbete ut?

Jag har hittills involverats i ett projekt vars syfte är att undersöka effekter av minskad biltrafik i city med fokus på effekter för handeln och fastighetsvärden. Jag är intresserad av lång- och kortsiktiga effekter av urbanisering och av varför folk och företag lokaliserar sig som de gör.

Vad vill du säga till arbetsgivare som är nyfikna på att ta in akademiker i verksamheten?

Gör det! Personer med en examen på forskarnivå är i genomsnitt högrepresterande individer med en förmåga att självständigt förstå och lösa en mängd arbetsuppgifter. Beträkta inte forskare som (enbart) specialister utan kanske framförallt som generalister.

ANDREAS ALM FJELLBORG

Hur ser ditt arbete på kommunen ut?

Min arbetsdag på kommunen handlar just nu främst om att ha möten och stämma av frågeställningar för att hitta intressanta och policyrelevanta aspekter av det som jag som forskare främst är intresserad av. Till exempel har vi börjat undersöka möjligheterna för att utvärdera planeringsåtgärder och om/hur dessa rimmar mot Uppsala kommuns mål om social blandning. Kommunen har en hel del datamaterial som inte går att finna i vår egen databas, men som kan berika analyser av effekter av till exempel nyproduktion och hur detta genomförs.

KARIN BACKVALL

Vad kan du som forskare bidra med till kommunen och hur bidrar kommunen till din forskning?

Jag jobbar med kvalitativ forskning om boendesegregation, stigmatisering och utveckling av så kallade utsatta bostadsområden. Jag hoppas kunna bidra med kunskap om hur stigmatisering uppstår, hur man kan förstå stigmatisering och varför den är problematisk. Vidare hoppas jag skapa ny kunskap om hur stigmatisering kan förebyggas och motverkas, något som vi saknar kunskap om idag, och som dessutom ofta saknas i insatser för bostadsområden med problem. Jag kan både erbjuda kommunen en fördjupad förståelse av hur deras arbete kan utformas med hänsyn till stigmatisering, liksom ge dem en möjlighet att komma med direkta önskemål om vilken kunskap de behöver. Kommunen bidrar till mitt arbete genom att ge mig en mycket värdefull inblick i kommunalt planeringsarbete, liksom en chans att få omedelbar feedback på vilken forskning de har behov av. Det är också en intressant utmaning att utforma forskningsproblem tillsammans med kommunen.

Hur tycker du att det fungerar att arbeta på det här sättet?

Än så länge upplever jag att det fungerar bra, även om det har varit en omvälvande upplevelse att dels förstå kommunens intressen och behov, och att sedan försöka förena dem med forskarens perspektiv och behov. En av de bästa sakerna är möjligheten att producera forskning som kommer till användning för dem som behöver den, liksom den fördjupade förståelse jag som forskare får för mitt studieobjekt. En svårighet är att identifiera de delar av samarbetet med kommunen som blir mitt forskningsmaterial (ska till exempel några av mötena också bli en del av materialet?). Det problemet gäller nog bara kvalitativ forskning.

har ordet Prefekten

Städer stängs. Arkitektförslagets nyss så omhuldade "öppna mötesplatser" är plötsligt ett hot. Trångboddhet skördar offer, och kommuner som lever på turism tvekar inför att ta emot besökare. Himlen över världens storstäder är åter blå, samtidigt som vi uppmanas att avstå från att resa kollektivt. Det tål att upprepas: Det är en märklig tid vi lever i.

I samhällsvetenskapen har kriser länge väckt intresse. Inte sällan för att förklara förändring av vad som alldeles nyss såg ut att vara oföränderligt. Termer som "critical junctures", "formativa moment" och "windows of opportunities" är uttryck som sökt sig utanför seminarierummen.

Så menar nu somliga att krisen banar väg för en mer klimatsmart stad och samhällsplanering. Covid-utbrottet har lärt oss att radikal omställning på kort tid faktiskt är möjlig. Bara kostnaderna för status quo är tillräckligt tydliga. Andra förutspår motsatsen: Nedgången i världens ekonomier kommer att innebära ett kraftfullt bakslag för klimatet. Kriser, hävdas det, innebär att tillväxtmålen stärker sitt grepp om stadsbyggandet och i städerna tankas nu tillväxtmotorerna för att sätta de stillastående hjulen i snurrning.

Och vem vet, kanske kommer en doktorsavhandling från IBF om 15 år att peka på hur Corona-krisens ekonomiska konsekvenser påskyndat och underlättat radikala förändringar av den svenska bostadspolitiken. Med krisen, det är avhandlingens tes kan man tänka, fick förslagen om friare hyressättning och utvecklad satsning på socialbostäder ett nytt och mer apolitiskt sammanhang.

Här och nu presenteras i detta nummer av IBF:s Nyhetsbrev två IBF-studier om krishantering. Det handlar om en studie av den svenska Corona-strategins mjuka styrmedel, och det handlar om en studie av den så kallade oljekrisens hantering för snart 50 år sedan. Likheterna vittnar om något intressant. Det tycks trots allt krävas mer än ett antal kriser över ett antal decennier för att förändra en politisk kultur. Tilltron till predikan snarare än piska och morot är i det svenska fallet inte någon nymodighet.

Till sist: Som presenteras på annat håll i nyhetsbrevet är Bostadsmötet 2020 tyvärr inställt. Det ersätts istället av en serie intressanta frukostseminarier under hösten. Jag hoppas vi ses där och då!

Nils Hertting, prefekt vid IBF

SKOLSEGREGATION

Skolvalet har ingen större inverkan på individers framtida utbildning och inkomster

Skolvalsreformen infördes på 1990-talet, bland annat med syfte att lindra konsekvenserna av boendesegregationen. Genom att barn i socialt utsatta bostadsområden skulle kunna välja att gå i en annan skola än den närmast hemmet skulle skolsegregationen minskas.

Inom ramen för ett större forskningsprojekt om skolvalet har forskare från IBF undersökt om barn som väljer att gå i en annan skola än den närmast hemmet når högre utbildning jämfört med barn som inte väljer skola och istället går i den närmaste skolan. I studien använde forskarna registerdata för alla elever som slutade nian under åren 2000-2002, totalt över 265 000 personer.

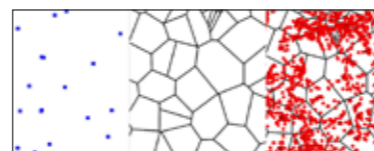
Genom att utveckla en ny metod för att uppskatta skolupptagningsområden kunde de jämföra gruppen som valde skola med den som inte valde skola. – Alla elever som inte gick i den skola som låg närmast hemmet bedömdes att ha gjort ett aktivt skolval. Det visade sig att 33,6 % av eleverna gick i en annan skola än den som låg närmast hemmet, berättar Susanne Urban, docent och lektor i sociologi vid IBF.

Resultaten bekräftar tidigare studier som visar att skolvalet förstärker skolsegregationen, eftersom

det i stor utsträckning är barn till föräldrar med hög utbildning och höga inkomster som väljer att gå i en annan skola än den som ligger närmast. Skolorna som valdes var skolor med större andel svenskfödda elever, vars föräldrar också hade högre utbildning och inkomster. – Effekten av skolvalet blir därmed att den socioekonomiska och etniska skolsegregationen förstärks. Skillnaderna är ganska små, men det påverkar ändå segregationen.

När det gäller elevernas framtidsutsikter visar dock studien att elever som hade valt att gå i en skola längre bort från hemmet vid 27 års ålder ändå hade ungefär samma utbildningsnivå som de elever som gick i skolan som låg närmast. Undantaget är elever med utrikes födda föräldrar och elever som bor i resurssvaga bostadsområden.

Elever som är födda i Sverige med utrikes födda föräldrar når i genomsnitt högre utbildningsnivå jämfört med barn till inrikes födda

NY FORSKNINGSMETOD. De blå fyrkanterna är skolor. Voronimetoden skapar skolupptagningsområden (mittenbild). Röda prickar är eleverna som anses ha valt skola om de går i en skola i ett annat skolupptagningsområde än där de bor.

föräldrar. Genom att välja skola förbättrar de sin framtida utbildningsnivå ytterligare. Även elever som bor i resurssvaga områden förbättrar sin framtida utbildningsnivå genom att välja skola. Däremot hade elever från dessa bostadsområden som inte valde skola generellt sett sämre utbildningsnivå tolv år senare, jämfört med elever från andra områden.

Forskarna har även studerat hur elevernas inkomster har påverkats av skolvalet och slutsatserna är desamma som för utbildning.

– För de flesta verkar det inte ge någon långsiktig effekt att välja bort den närmaste skolan. Det kan dels tyda på att skolorna, åtminstone i början av 2000-talet, var relativt likvärdiga, och dels att många elever inte aktivt väljer att gå i en skola med bättre förutsättningar. Däremot vet vi att skolsegregationen har ökat sedan de elever vi har följt i vår studie lämnade nian och därför tror jag att skolvalet kommer att ha större betydelse för de elever som lämnar skolan idag, säger Susanne Urban. ●

Krönikören:

En betraktelse från hemlöshetens stad

Sedan flera månader tillbaka har världen levt i ett undantagstillstånd. Oavsett den politik som det land eller den stad vi råkar bo i anammade, har vi blivit smärtsamt påmind om livets skörhet. För vår och våra anhörigas överlevnad vidtar vi försiktighetsåtgärder varje dag. Bland annat tar vi socialt avstånd ifrån varandra, även inom släkten, och vi tvättar händerna extra noga. Men det finns en samhällsgrupp som inte kan leva upp till dessa grundläggande rekommendationer och det är de hemlösa. Var ska de hålla sig inne? Var ska de tvätta händerna? I staden Los Angeles bor cirka 60 000, eller sju procent av USA:s hemlösa, trots att storstaden enbart representerar tre procent av landets befolkning.

Inom aktivistorganisationer kallar man sig gärna "the unhoused" istället för hemlösa, som ett sätt att signalera att de bygger ett hem där de står. Det kan vara längs gator eller på övergivna tomter eller på parkeringsplatser. Eller som det är för en stor del av centrala Los Angeles – "Downtown L.A." – i tält utställda längs trottoarer, kvarter efter kvarter. Även om de hävdar att dessa tält, skjul eller husvagnar är deras hem, vräks de "unhoused" ofta från dessa platser. De trängs bort av myndigheterna från det som de har gjort till sina hem. De ser sig alltså inte som hemlösa – de menar att det som saknas är en bostad. Begreppet "unhoused" signalerar också att det inte finns en bostadspolitik som har som mål att ta itu med deras bostadssituation.

Under Covid-19-krisen som drabbat USA hårt, har Kalifornien utmärkt sig för att hålla virusspridningen under större kontroll än flera andra stater. Los Angeles har stängt och har i flera månader liknat en spökstad. Den kraftigt minskade biltrafiken har troligen varit den mest slående förändringen sedan pandemin bröt ut. De tidigare ständigt igenkorkade motorvägarna kan nu

ledigt trafikeras av de få bilister, som på grund av jobb inom prioriterade yrken, måste förflytta sig. Men på vägkanter och trottoarer, mer synliga än någonsin, syns rader med blå tält och människor vandrande emellan. Förutom de boende syns många volontärer gå omkring med mat och förnödenheter.

När alla andra "Angelenos" har flytt gatorna och isolerar sig i sina hem, blir hemlösheten naken. Den går inte att blunda inför och människorna har inget stadsmysterium att smälta in i. Stadens myndigheter har ordnat med platser på hotell för många av de som inte har ett hem, men dessa täcker uppenbarligen inte de stora behoven. Experimentet att ordna boenden för en del av de "unhoused" är dock intressant. Det bottenar i att staden försöker minska smittorisken. Syftet är alltså epidemiologiskt – snarare än motiverat av humanitära eller rättviseskäl.

Bortom den yttersta misären det innebär för den som sover på gatan är det hög tid att börja se hemlösheten som det allvarliga samhällsproblem den är och inse att den drabbar alla. Rädslan för smitta under pandemin har blottat de usla villkor som dessa kvinnor och män lever under, medan myndigheter samt organisationer ur det civila samhället har mobiliserat sina resurser för att hjälpa till. Rätten till bostaden gör sig påmind – men är ack så långt ifrån inom räckhåll. ●

Irene Molina, professor i kulturgeografi, som tillbringar sitt sabbatsår vid Department of Urban Planning på University of California, Los Angeles.

PUBLIKATIONER

Ny studie om ungdomslägenheters effekter på studier och barnafödande

Inträdet i vuxenlivet kan försvåras av att det råder brist på bostäder i orter där unga vuxna har större möjligheter att studera och få arbete. För att motverka en sen etablering på bostadsmarknaden görs bland annat satsningar på att öka antalet ungdomslägenheter öronmärkta för unga vuxna. Dessa lägenheter har dock kritiserats för att vara små och i huvudsak vara anpassade till studentlivet, snarare än att främja familjebildande och barnafödande.

Om bostadsmarknaden inte erbjuder möjligheter att kunna flytta vidare till bostäder som är bättre anpassade för familjeliv – vilka effekter får det på längre sikt vad gäller utbildning och barnafödande? Det är frågor som Cecilia Enström Öst,

forskare i nationalekonomi vid IBF och Mats Wilhelmsson, professor i tillämpad finansiell ekonomi vid KTH, undersöker i en nyligen publicerad artikel.

– Vi upptäckte att det finns ett begränsat antal studier som har undersökt vilka effekter bostadsbrist kan få på studier och familjebildande på längre sikt, säger Cecilia Enström Öst.

Deras studie visar att bostäder som byggs för ett mer kompakt boende, det vill säga med liten boyta och med kokvrå eller kokskåp, är fullt tillräckliga om syftet är att främja högre utbildning. Att skapa små, lättillgängliga bostäder, verkar dock inte vara tillräckligt om syftet är att främja barnafödande – tvärtom.

Resultatet från studien visar istället att detta kan hämma familjebildandet. Människor väntar med att skaffa barn tills det finns möjlighet att flytta vidare i sin bostadskarriär. Nästa steg i karriären behöver dock inte vara ett hus, som flera tidigare studier indikerat.

– Att etablera sig på bostadsmarknaden via en ungdomslägenhet, men sedan ha möjlighet att flytta vidare till en större hyreslägenhet, verkar också ha en positiv effekt på barnafödande. Effekten är dock ännu större för de som flyttar till bostadsrätt eller äganderätt, säger Cecilia Enström Öst. ●

Cecilia Enström Öst och Mats Wilhelmsson (2019) "The long-term consequences of youth housing for childbearing and higher education", Journal of Policy Modeling.

Den svenska krisstrategin under oljekrisen innebar få tvångsåtgärder

Sällan har väl krispolitik varit så hett som nu. Evert Vedung, professor emeritus i statskunskap vid IBF, har studerat oljekrisen 1973-74 och vilka effekter den fick på svensk politik. Tillsammans med Dan Hansén vid Försvarshögskolan har han nyligen utkommit med en artikel i ämnet. Undersökningen visar att den svenska regeringen även då hade en krisstrategi som byggde på frivilliga insatser, snarare än tvång.

1973 är det inrikespolitiska läget i Sverige minst sagt osäkert. Riksdagen består av 350 ledamöter, jämnt fördelade över två block. Läget är så låst att vissa omröstningar får avgöras med lottdragning. Då bryter oljekrisen ut. Priset på råolja stiger med 400 procent på ett par månader och flera oljeproducerande arabländer beslutade gemensamt att minska sin oljeexport och införa ett totalt em-

bargo mot USA och Nederländerna. Chockvågorna som översvämmade världen nådde även Sverige, vars energiförsörjning till 75 procent utgjordes av olja. Landet stod plötsligt inför hotande industrikris, massarbetslöshet och i förlängningen ett äventyrat välfärdssystem.

I artikeln undersöker forskarna den svenska regeringens (ledd av Olof Palme) krispolitik under oljekrisen mellan 6 oktober 1973 och 31 mars 1974. Genomgången visar att regeringen då, liksom nu under Coronakrisen, så långt som möjligt försökte undvika tvångsåtgärder.

Politikens huvudbudskap var att det svenska folket på frivillig väg skulle förmås att minska sin oljeanvändning i hemmen, i skolor och andra institutioner, på kontor, i butiker, på vägar och i småindustrier för att den stora exporterande industrin

om möjligt skulle kunna behålla sin normala oljetilldelning och därmed säkra jobben.

Författarna identifierar ett antal framgångsfaktorer som bidrog till att minska krisens effekter, trots det osäkra politiska läge som då rådde. – Regeringen Palme tilläts föra en politik som med strategisk fingertoppskänsla integrerade frivilliga styrmedel med ett krisnarrativ om gemensam utsatthet och nödvändig solidaritet som media tjänstvilligt förmedlade. Genom att låta myndigheter föregå med gott exempel accepterade allmänhet, kommuner och småindustrier att minska sin energikonsumtion, varpå tvingande påbud i princip kunde undvikas, berättar Evert Vedung. ●

Evert Vedung och Dan Hansén (2019) "The 1973 Oil Crisis and Sweden's Two-pronged Crisis Policy", Statsvetenskaplig tidskrift.

Distansarbete kan försvåra avkoppling i hemmet

Nu i Coronatider är det många som arbetar hemifrån. I IBF:s arkiv hittar vi en studie om hemarbete som miljöpsykolog Terry Hartig gjorde redan 2007. Resultaten visade att hemarbete kan göra det svårare att mentalt och tidsmässigt skilja arbete och fritid.

Att arbeta hemifrån kan minska stress, men det kan också undergräva hemmets betydelse som en plats för avkoppling från arbetet. Det visar en studie som IBF:s miljöpsykolog Terry Hartig publicerade tillsammans med Camilla Kylin och Gunn Johansson från Stockholms universitet redan 2007. Forskarna analyserade enkät svar från 101 anställda vid en svensk myndighet som hade flyttat till en annan stad. För att bland annat kunna kombinera pendling och föräldraskap utförde 58 av medarbetarna åtminstone 20 procent av arbetet från hemmet efter flytten.

Studien visade att ett separat arbetsrum till viss del kan förtydliga uppdelningen av arbete och icke-arbete, åtminstone på ett rumsligt plan. Däremot bidrog inte arbetsrummet i samma utsträckning till att överbryga den tidsmässiga eller mentala uppdelningen mellan hem och arbete. – Till exempel kan man ju fortsätta att tänka på arbetet även om man inte är i det avsatta arbetsrummet. Det kan ju också vara så att man

får jobbsamtal under den tid som egentligen inte är arbetstid, förklarar Terry Hartig.

Både heltidspendlarna och deltidspendlarna angav ändå att de upplevde hemmet som en pålitlig plats för återhämtning. Det fanns däremot en viss skillnad mellan könen. Män som arbetade hemma uppgav i högre grad än kvinnor att de hade en effektiv återhämtning i hemmet. ●

LÄS MER: Artikeln *The Telework Tradeoff: Stress Mitigation vs. Constrained Restoration* är publicerad i *Applied Psychology* (2007).

Kerstin Larsson går i pension

IBF:s mycket uppskattade administrativa samordnare Kerstin Larsson går nu i pension.

De flesta som har varit på besök på IBF har också varit i kontakt med IBF:s administrativa samordnare Kerstin Larsson, som har arbetat på IBF sedan 1995. Dessförinnan jobbade Kerstin på den statliga myndigheten *Statens institut för byggnadsforskning (SIB)*, som föregick IBF. Under åren har hon blivit något av administrations ryggrad och skickligt varit till stöd och hjälp för alla de professorer, prefekter, forskare och doktorander som för längre eller kortare tid har passerat genom IBF:s korridorer.

Kansliet bemannas nu av ekonomisamordnare Lena Lubenow, administratör Jenny Sundström, informatör Ulrika Wahlberg och HR-generalist Pamela Tipmanoworn.

Hela IBF önskar Kerstin en lång och innehållsrik pensionstid med familj och vänner, många timmar vid fjärdens glittrande vattenbryn och mindre tågväntan på en vinterfrusen perrong i Gävle. ●

Bostadsmötet ställs in

På grund av rådande situation med Coronaviruset har IBF beslutat att ställa in årets Bostadsmöte, som skulle ha hållits i oktober.

Istället lanserar IBF en frukostseminarieserie, som kommer att gå att följa via webben. Mer information om dessa finner du på baksidan av nyhetsbrevet. ●

DIGITALT NYHETSRELEV

Till följd av Coronakrisen har IBF även beslutat att skicka ut en digital version av nyhetsbrevet. Vi har samlat ihop de e-postadresser vi har kunnat hitta. Hör av dig till oss om du inte fått nyhetsbrevet via e-post, men önskar komma med på listan. Detsamma gäller om du inte vill ha det digitala nyhetsbrevet. ●

KONTAKT: ulrika.wahlberg@ibf.uu.se

AVS: Institutet för bostads- och urbanforskning, Uppsala universitet, Box 514, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Trädgårdsgatan 18, Uppsala

Webbsända frukostseminarier

Under hösten arrangerar IBF fyra webbsända frukostseminarier. Tidpunkten för seminarierna är kl. 9.15-10.15. Zoom-länkar till seminarierna publiceras på vår webbplats www.ibf.uu.se i god tid före varje seminarium.

Torsdag 8 oktober: Boendesegregation och social integration: Vad kan politik och planering göra?

Sambandet mellan koncentrationen av låginkomstintagare och vissa minoritetsgrupper har förstärkts i Sverige efter 1990 och skapat bostadsområden som i politik och media benämns "invandrartäta", "utsatta" eller "utanförskapsområden". Forskare från IBF diskuterar hur politik och planering kan utvecklas för att minska segregationen och öka integrationen.

Torsdag 12 november: Svensk hyrespolitik under omprövning?

Varför ser hyressättningen i Sverige ut som den gör i dag? Praktik och forskning möts i en diskussion kring den "svenska modellen". Forskare från IBF ger oss det historiska perspektivet och presenterar konsekvenser av politiken och representanter från Hyresgästföreningen, allmännyttan och de privata fastighetsägarna ger oss sina perspektiv.

Torsdag 26 november: Vem kan bo i vår bostadspolitiska framtid?

I samarbete med Centre for Integrated Research on Culture and Society (CIRCUS), arrangerar IBF ett seminarium där forskare från nätverket "Bostaden som rättighet" diskuterar olika personers boendesituationer. Forskarna belyser möjligheter och hinder utifrån sina olika disciplinära perspektiv.

Torsdag 11 december: Uppsala – världens bästa klimatstad: Också på riktigt?

Laura Hartman, hållbarhetschef på Uppsala kommun, möter forskare från IBF för att tillsammans utforska några av utmaningarna kring omställningen av staden i form av tex. intresse- och målkonflikter i arbetet med att förverkliga kommunens högt uppsatta klimatmål.

MINNESORD: JIM KEMENY 1942-2020

Jim Kemeny, professor emeritus vid IBF, har gått ur tiden. Jim var mellan åren 1994 och 2005 den förste innehavaren av IBF:s professur i sociologi och kanske institutets internationellt mest välrenommerade företrädare. Hans bidrag till den samhällsvetenskapliga bostadsforskningen var banbrytande, och hans teorier om bostadsregimer och bostadspolitik är återkommande utgångspunkter i dagens forskning och debatt. Som professor vid IBF och som redaktör för tidskriften *Housing, Theory and Society* var Jim en stark förespråkare för ökad teorianknytning och teoriutveckling i bostadsforskningen, i ömsesidig dialog med generell samhällsvetenskaplig teori. Jim Kemeny blev 77 år gammal.

Några av Jim Kemenys viktigaste böcker är: *The Myth of Home-ownership. Private Versus Public Choices in Housing Tenure* (1981), *Housing and Social Theory* (1992), *From Public Housing to the Social Market: Rental Policy Strategies in Comparative Perspective* (1995) och *Social Constructionism in Housing Research* (2004) [med Keith Jacobs och Tony Manzi].

Bo Bengtsson och Nils Hertting

